

måde, som f.eks. tager hensyn til miljøet og folkesundheden. Men sådan er det heldigvis ikke. Det viser erfaringerne, der allerede er indhøstet. Derfor giver de gældende lovmæssige rammer muligheder for at tilgodese hensynet om at tage samfundsmæssige hensyn.

Og mon ikke det er bedre at lade medlemmerne af kasserne selv tilrettelægge investeringspolitikken sammen med bestyrelser og ledelse?

SF foreslår også, at ATP og Lønmodtagernes Dyrtdidsfond skal anlægge investeringsstrategier, der fremmer bredere samfundsmæssige hensyn. Men det gør de jo allerede i nogen udstrækning, som også økonomiministeren nævnte det før. Lønmodtagernes Dyrtdidsfond kan i kraft af adgang til dem, der har penge stående i fonden, bestemme, hvordan en del af midlerne skal investeres i forskellige puljer, som typisk giver adgang til at anlægge bredere hensyn, herunder også det, vi normalt forstår ved etiske hensyn.

Pensionsmarkedsrådet sætter også fokus på etiske regler i investeringspolitikken og på medindflydelse. Og det er vigtigt, at vi holder fast i, at pensionsopsparerne har krav på at få størst muligt afkast, naturligvis ikke for enhver pris, men vi kan altså også konstatere, at det ikke nødvendigvis er uøkonomisk at investere på en måde, hvor også det etiske og de bredere samfundshensyn tages i betragtning.

Socialdemokratiet glæder sig i den sammenhæng over, at pensionskasserne, Lønmodtagernes Dyrtdidsfond og ATP så sent som med vedtagelsen her i sidste uge af et af økonomiministerens forslag får adgang til at værne om deres investeringer, sådan at man kan minimere tab, hvis der er en investering, som viser sig ikke at være så gunstig, som forventet.

Her var det ærgerligt at konstatere, at De Konservative ikke synes, at lønmodtagerkapital skal nyde samme beskyttelse som anden kapital, men lad det nu ligge.

Socialdemokratiet synes, at de muligheder, der er for at tage bredere hensyn, er fornuftige og i god balance med, at der også skal sikres et godt afkast til pensionsopsparerne, og vi ønsker at understøtte den udvikling, der er i gang, og finder ikke, at der er behov for yderligere lovgivning på nuværende tidspunkt.

Vi afviser ikke, at det kan være en relevant diskussion i mere international sammenhæng, at det i andre lande og i et mere globalt perspektiv er en væsentlig diskussion at rejse, men det er Socialdemokratiets vurdering, at i Danmark har vi den positive udvikling i gang, og Socialdemo-

kratiet er interesseret i at understøtte denne udvikling og føler derfor ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for at tage yderligere skridt.

Kim Andersen (V):

Da vores ordfører på dette beslutningsforslag, fru Pia Larsen, ikke kan være til stede, skal jeg på Venstres vegne gøre rede for vores synspunkter på sagen.

SF's beslutningsforslag kan jo, når man ser oplystningen af gode formål inde i bemærkningerne til forslaget, synes både fornuftigt og sympatisk i forhold til, hvad der er samfundsmæssige hensyn ved placering af pensionskassemidler.

SF's forslag til folketingsbeslutning kan imidlertid efter vores opfattelse løses bedre ved, at Folketinget ser mere nødtigt til de forslag, som Venstre er fremkommet med adskillige gange, nemlig at lade pensionsopsparerne stemme med fødderne. Ved selv at vælge, hvor pensionsopsparingen skal placeres, er pensionsopsparerne med til at bestemme, hvad der har samfundsmæssig interesse og bredde, hvilke samfundsmæssige hensyn de ønsker at fremme.

Vi er ikke tilhængere af, at pensionskasser og livsforsikringselskaber skal pålægges, hvordan de med deres investeringsstrategier søger at fremme bredere samfundsmæssige hensyn, selv om vi, som jeg nævnte, har megen sympati for de eksempler, som SF opregner i beslutningsforslaget som samfundsmæssige hensyn.

Som reglerne er nu, har lønmodtagerne ingen mulighed for at vise deres utilfredshed med pensionskassernes måde at forvalte pensionsbidragene på. Vi er bundet på hænder og fødder. Der er ingen fri placeringsret af pensionsmidlerne og derfor heller ikke nogen sanktionsmulighed. Vi kan ikke flytte vores opsparing. Vi er tvunget til at acceptere pensionskassernes investeringspolitik.

Det har i mange år været Venstres politik, at der skulle være mulighed for den enkelte lønmodtager for at flytte sin tvungne pensionsopsparing over i en anden pensionskasse efter eget valg. Det er ikke rimeligt, at lønmodtagernes penge i den grad er stavnsbundet, slet ikke, hvis det resulterer i en for lille pensionsudbetaling eller i investeringer, som ikke er i overensstemmelse med lønmodtagerens overbevisning.

Der bør kunne skabes konkurrence mellem pensionskasserne, og visse pensionskassers monopol på at forvalte bestemte faggruppers pensi-